

hele sin bævende Sjæl, at Guds stærke Aand i dette Øjeblik meddelte sig igennem ham.

VIII.

Samme Nat sad fire Mennesker inde i Sogneraadsformand Jensens himmelblaa Stadsstue og spillede Kort.

Der var — foruden Værten — Egnens Dyr-læge Aggerbølle, den gamle Skolelærer Mortensen og Købmand Villing. Alle fra Vejlbj.

Siden Klokken ti om Formiddagen havde de siddet her ved det samme Bord — uden andre Afbrydelser end dem, som Maaltiderne krævede. Nu var Klokken bleven tre. To Gange var Lysene brændt ned i Stagerne, og fire Gange i Aftenens Løb var der bragt nyt, varmt Toddyvand ind fra Køkkenet. Endnu syntes dog ingen at tænke paa Opbrud, skønt den spritholdige Kognak, Osen fra den rødglødende Kakkelovn og de tætte, blaa Tobaksdampe, der halvt usynliggjorde dem for hinanden, kendelig havde slappet Fjedren i deres Lidenskab.

Der mælttes ikke et overflødigt Ord. Halvt mekanisk spillede man Kortene ud og tog Stikkene